

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

ERAF un pārējo struktūrfondu savstarpējās efektivitātes paaugstināšana

P7_TA(2011)0286

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija rezolūcija par ERAF un pārējo struktūrfondu pašreizējo stāvokli un uz efektivitātes paaugstināšanu vērstas turpmākas sinerģijas veidiem (2010/2160(INI))

(2012/C 390 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 174. panta pirmo daļu un 175. panta pirmo daļu,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 9. panta 4. punktu,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 6. oktobra Lēmumu Nr. 2006/702/EK par Kopienas kohēzijas stratēģijas pamatnostādņēm ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 21. oktobra rezolūciju par pārvaldību un partnerību reģionālās politikas jomā valstu, reģionu un projektu līmenī ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 11. marta rezolūciju „Kohēzijas politika: ieguldījums reālajā ekonomikā” ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūciju par kohēzijas politikas papildināšanu un saskaņošanu ar lauku attīstības pasākumiem ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūciju par Zaļo grāmatu par teritoriālo kohēziju un statusu debatēm par kohēzijas politikas nākotnes reformu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 20. maija rezolūciju par pētniecībai un inovācijai paredzēto fondu sinerģiju īstenošanu Regulā (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un Septītajā pamatprogrammā pētniecībai un attīstībai pilsētās un reģionos, kā arī dalībvalstīs un Eiropas Savienībā ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 20. maija rezolūciju par kohēzijas politikas ieguldījumu Lisabonas mērķu un stratēģijas „ES 2020” mērķu sasniegšanā ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 20. maija rezolūciju par vienotā tirgus nodrošināšanu patērētājiem un pilsoņiem ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 7. oktobra rezolūciju par ES kohēzijas un reģionālo politiku pēc 2013. gada ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.

⁽²⁾ OV L 291, 21.10.2006., 11. lpp.

⁽³⁾ OV C 15 E, 21.1.2010., 10. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 87 E, 1.4.2010., 113. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 46. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 65. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 104. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 120. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 84. lpp.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0356.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūciju par labu pārvaldību attiecībā uz ES reģionālo politiku ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 21. decembra ziņojumu „20. gada ziņojums par struktūrfondu izmantojumu (2008)” (COM(2009)0617/2),
  - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu „Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei”(COM(2010)2020),
  - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 31. marta paziņojumu „Kohēzijas politika — 2010. gada stratēģiskais ziņojums par programmu īstenošanu 2007.–2013. gadā” (COM(2010)0110),
  - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 6. oktobra paziņojumu „Reģionālās politikas ieguldījums stratēģijā „Eiropa 2020” paredzētajā gudrā izaugsme” (COM(2010)0553),
  - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 19. oktobra paziņojumu „ES budžeta pārskatīšana” (COM(2010)0700),
  - ņemot vērā 2010. gada novembrī publicēto piekto Komisijas ziņojumu par ekonomikas, sociālo un teritoriālo kohēziju — ieguldījums Eiropas nākotnē („Piektais kohēzijas ziņojums”);
  - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 9. novembra paziņojumu par secinājumiem piektajā ziņojumā par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju (COM(2010)0642),
  - ņemot vērā reģionālās politikas komisāra, jūrlietu un zivsaimniecības komisāres, nodarbinātības, sociālo lietu un iekļautības komisāra un lauksaimniecības un lauku attīstības komisāra vēstuli Komisijas priekšsēdētājam,
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumus (A7-0141/2011),
- A. tā kā LESD 174. pantā paredzēts, ka Savienība vispārējas harmoniskas attīstības veicināšanai izstrādā un veic darbības, kas stiprina tās ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju;
- B. tā kā Padomes Regulas (EK) Nr. 1083/2006 40. apsvērumā ir norādīts, ka plānošanai būtu jānodrošina fondu koordinācija savā starpā un ar citiem pašreizējiem finanšu instrumentiem, kā arī ar EIB un Eiropas Investīciju fondu (EIF) un ka šādai koordinācijai būtu jāattiecas arī uz sarežģītu finanšu shēmu sagatavošanu un valsts un privātā sektora partnerībām;
- C. tā kā stratēģijā „Eiropa 2020” Komisija apņēmas izmantot ES finanšu instrumentus — cita starpā lauku attīstības instrumentu, struktūrfondus, pētniecības un izstrādes programmas, Eiropas komunikāciju tīklus (TEN), Konkurēnces un inovāciju pamatprogrammu (CIP) un EIB — kā daļu no saskaņīgas finansēšanas stratēģijas, apvienojot ES un valstu publiskā un privātā sektora finansējumu pamatiniciatīvas „Resursu ziņā efektīva Eiropa” kontekstā, tādējādi atspoguļojot nepieciešamību saskaņot politikas virzienus un instrumentus;
- D. tā kā Piektais kohēzijas ziņojums skaidri apliecina, ka efektīvai reģionālās attīstības īstenošanai ir nepieciešama cieša publiskā sektora pasākumu koordinācija visos līmeņos;

(1) Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0468.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- E. tā kā Padome 2010. gada 14. jūnija secinājumos attiecībā uz Komisijas 2010. gada stratēģisko ziņojumu par kohēzijas politikas programmu īstenošanu uzsvēra, ka „kohēzijas politikas un pārējo ES un valstu politikas jomu koordinācija vajadzības gadījumā ir vēl vairāk jāuzlabo, lai vairotu efektivitāti, saskaņotāk nosakot kopīgus mērķus”, kā arī akcentēja „patieso papildu vērtību, ko vispārējā kohēzijas politikas sistēmā dod vienota stratēģiska pieeja un vienādi īstenošanas noteikumi attiecībā uz Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Sociālo fondu”;
- F. tā kā Komisijas priekšsēdētājam J. M. Barroso adresētā vēstulē reģionālās politikas komisārs, jūrlietu un zivsaimniecības komisāre, nodarbinātības, sociālo lietu un iekļautības komisārs un lauksaimniecības un lauku attīstības komisārs atzina, ka, „lai panāktu ilgtspējīgu un integrējošu ekonomisko attīstību, kas ir Savienības mērķis, ir jāpastiprina dažādu ES politikas jomu integrācija”, ierosinot „izveidot kopēju ES līmeņa stratēģisku satvaru attiecībā uz ERAF, ESF, Kohēzijas fondu, ELFLA un EZF laika posmam pēc 2013. gada”;
- G. tā kā struktūrpolitikas reformas rezultātā 2007.–2013. gada plānošanas periodā lauku attīstība tika nodalīta no vispārējās struktūrfondu sistēmas;
- H. tā kā izdevumu racionalizēšanas nolūkā ir vajadzīga lielāka politikas pasākumu efektivitāte un lietderība ES līmenī, kā arī valsts, reģionālā un vietējā līmenī un tā kā būtiski kohēzijas politikas turpmākās modernizācijas elementi ir ciešāka koordinācija un savstarpējā papildināmība;
- I. tā kā, nepastāvot atbalstošai politikas sistēmai, faktiskās sinerģijas izpausmes lielā mērā ir atkarīgas no finansējuma saņēmēju organizatoriskās un stratēģiskās spējas savstarpēji apvienot atbalstu no dažādiem ES instrumentiem;
- J. tā kā uz vietējo attīstību vērsta pieeja var ievērojami palielināt kohēzijas politikas efektivitāti un lietderību un tā kā kohēzijas politika joprojām ir svarīgs instruments specifisku problēmjautājumu risināšanai jebkurā teritorijā, bet, koncentrējoties uz kohēzijas politikas pilsētvides aspektu, kas aptver plašākas funkcionālās jomas, līdztekus jāparedz līdzsvaroti nosacījumi pilsētu, piepilsētu un lauku teritoriju sinerģiskai attīstībai;
- K. tā kā pastāv krasa nepieciešamība un arī spiediens konsolidēt valstu budžetus un tas prasa veikt vairāk novatorisku darbību, lai palielinātu pieejamā finansējuma ietekmi, un tā kā politikas jomu un instrumentu efektīva koordinācija ļaus ietaupīt laiku un resursus un nodrošinās patiesu efektivitātes un lietderības pieaugumu;
- L. tā kā koordināciju un sinerģiju jācenšas panākt gan horizontāli (panākot saskaņotību starp dažādām politikas jomām), gan vertikāli (ar dažādu pārvaldības līmeņu sadarbību un koordināciju);
- M. tā kā sadrumstalotas pieejas rezultātā politika var izrādīties nepilnīga, politikas jomas var pārklāties vai pat būt pretrunā cita citai, ir iespējami pretrunīgi publiskā sektora pasākumi vai resursu dublēšanās, un tas var iespaidot gan valstu politikas reģionālo efektivitāti, gan ietekmi valsts līmenī, un tā kā Komisijas jaunākajos politikas dokumentos integrētas pieejas koncepcija šķiet nepietiekami uzsvērta⁸⁵⁶²⁵⁵;
- N. tā kā integrētākas, saskanīgākas, efektīvākas un iedarbīgākas kohēzijas politikas panākšanas nolūkā jāpieliek lielākas pūles, lai pielāgotu ES politiku dažādu Savienības teritoriju un reģionu īpašajām vajadzībām un esošajai situācijai;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- O. tā kā stratēģiskajās pamatnostādņēs — vispārējo pamatnostādņu par piekļuves finansējumam uzlabošanu kontekstā — ir prasīts uzlabot koordināciju starp fondiem;
- P. tā kā stratēģiskajās pamatnostādņēs ir skaidri prasīts veicināt sinerģiju starp struktūrpolitiku, nodarbinātības politiku un lauku attīstības politiku, uzsverot, ka šajā kontekstā dalībvalstīm ir jānodrošina sinerģija un saskaņotība starp darbībām, kas konkrētā teritorijā un konkrētā darbības jomā tiks finansētas no ERAF, Kohēzijas fonda, ESF, Eiropas Zivsaimniecības fonda (EZF) un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) līdzekļiem; un tā kā minētās pamatnostādnes paredz arī to, ka galvenajiem pamatprincipiem attiecībā uz dažādo fondu atbalstītu darbību nodalīšanu un koordinācijas mehānismiem starp šīm darbībām vajadzētu būt noteiktiem valstu stratēģiskajos ietvardokumentos / valstu stratēģijas plānos;
- Q. tā kā Padome 2011. gada 21. februāra secinājumos attiecībā uz piekto ziņojumu par ekonomikas, sociālo un teritoriālo kohēziju aicina Komisiju izskatīt iespēju izveidot vairākfundu programmas;
- R. tā kā daži Eiropas Savienības reģioni robežojas ar trešām valstīm, kas saņem atbalstu no Eiropas Attīstības fonda (EAF), un tā kā vajadzētu pastāvēt iespējām īpaši konkretizēt atsevišķu projektu finansēšanas sinerģiju, lai tādējādi uzlabotu attiecīgo Eiropas reģionu attīstības potenciālu;
- S. tā kā, veicot starpposma pārskatīšanu, ir atzīts, ka budžeta elastība ir ierobežota un pastāv šķēršļi prioritāšu pārdalīšanai pat programmu ietvaros, vienlaicīgi atzīmējot arī to, ka efektivitāti mazina programmu savstarpēja neatbilstība un smags administratīvais slogs;
- T. tā kā pašreizējā pēckrīzes situācijā svarīgāk nekā jebkad agrāk ir saprast dalībvalstu tautsaimniecībā notiekošos procesus un rezultātus, kas panākti, izmantojot ES resursus;
- U. tā kā ir svarīgi nodrošināt ES ieguldījuma saskatāmību un Eiropas „pievienoto vērtību”,

Īstais laiks uzlabot koordināciju un panākt lielāku sinerģiju

1. prasa laikus ierosināt vienotu stratēģisko satvaru nākamajam finanšu plānošanas periodam pēc 2013. gada, lai nodrošinātu vienādu pieeju un izmantotu visu to darbību sinerģiju, kuras kalpo, lai veicinātu Līgumos noteiktos kohēzijas politikas mērķus, ko finansē ERAF, Kohēzijas fonds, ESF, ELFLA un EZF;
2. norāda, ka kohēzijas politikas mērķim jābūt ilgtspējīgai, pārdomātai, integrējošai un teritoriālā un sociālā ziņā vienmērīgi sadalītai ekonomikas izaugsmei, būtisko attīstības atšķirību samazināšanai starp reģioniem, darbavietu izveidei, uzlabotai dzīves kvalitātei, darba ņēmēju apmācīšanai veikt jaunus darba pienākumus, tostarp ilgtspējīgas ekonomikas jomā, sociālai un teritoriālai kohēzijai un Eiropas sociālā modeļa īstenošanai, kas ir Eiropas ekonomikas kohēzijas un konkurētspējas faktors;
3. apstiprina, ka kohēzijas politika būtu jāizmanto, lai visā ES panāktu ilgtspējīgu izaugsmi un taisnīgu un vienmērīgu labklājības sadalījumu, veicinot konkurenci un par mērķi izvirzot sociālekonomisko atšķirību samazināšanu starp ES reģioniem;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

4. uzskata kohēzijas politiku par vienu no ES ekonomikas politikas pilāriem, kas veicina ilgtermiņa investīciju stratēģiju un sociālo integrāciju; uzskata, ka kohēzijas politika garantē atbalstu vismazāk attīstītajiem reģioniem un mazaizsargātām iedzīvotāju kategorijām, tā ļaujot Eiropas Savienībā panākt līdzsvarotu un harmonisku attīstību; norāda, ka Eiropas pievienotā vērtība izpaužas tādējādi, ka visi var gūt labumu no ES ekonomikas sasniegumiem; tādēļ atbalsta kohēzijas politikas kā neatkarīga politikas virziena saglabāšanu un ievērojama finansējuma piešķiršanu tās īstenošanai;
5. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumā par budžeta pārskatīšanu izteikto ierosinājumu, ka Komisija varētu pieņemt kopēju stratēģisko satvaru, lai stiprinātu ES politikas virzienu integrāciju stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanai; šajā sakarībā prasa veicināt stratēģijā „Eiropa 2020” izklāstīto pamatiniciatīvu finansēšanas shēmu sinerģiju; taču norāda, ka iepriekš minēto piecu fondu finansēto darbību sinerģijas paaugstināšana kopējā stratēģiskā satvarā ir būtiska ne tikai, lai sasniegtu „Eiropa 2020” mērķus, bet galvenokārt arī tādēļ, lai sasniegtu Līgumā noteiktos kohēzijas politikas mērķus;
6. atzinīgi vērtē Piekto kohēzijas ziņojumu, kurā, kaut arī galvenokārt izcelts reģionu un kohēzijas politikas iespējamais ieguldījums „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā, tomēr ietverti arī vairāki secinājumi, kas apliecina, cik izšķiroša loma ir sinerģijas palielināšanai struktūrfondu starpā, ieskaitot Kohēzijas fondu;
7. uzskata, ka izdevumi kohēzijas politikas jomā ir jāracionalizē, samazinot finansēšanas instrumentu un kanālu sadrumstalotību un veicinot dažādu finansēšanas instrumentu savstarpējo papildināmību; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu labāk noteikt prioritātes un tematiski koncentrēt ES un dalībvalstu resursus uz dažām prioritātēm, lai panāktu labāku koordināciju starp fondiem, paredzot iespējas šīs politikas stratēģisko īpašību uzlabošanai; tomēr uzsver, ka dalībvalstīm, kā arī reģionālajām un vietējām varas iestādēm joprojām vajadzīga pietiekama elastība, lai pielāgotu prioritātes tieši savām attīstības vajadzībām;
8. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par attīstības un investīciju partnerības līgumu slēgšanu, lai uzlabotu Kopienas līdzekļu un noteiktiem mērķiem un programmām paredzēta valsts finansējuma koordināciju; uzsver, ka vietējās un reģionālās iestādes ir jāiesaista minēto līgumu izstrādē un izpildē; prasa saskaņot šos līgumus ar valstīs īstenotajām reformām nozaru politikas jomās, kam ir teritoriāla ietekme (piemēram, transports un pētniecības un izstrādes infrastruktūras);
9. uzsver, ka daudzu kohēzijas politikas sistēmā iekļauto ekonomikas attīstības iniciatīvu gadījumā nav tā, ka tās vienkārši pavērtu iespējas, kuras cilvēki labprāt izmantotu, bet to faktiskie panākumi ir atkarīgi gan no cilvēciskiem, gan fiziskiem faktoriem (piemēram, infrastruktūras uzlabojumi automātiski nerada lielāku izaugsmi, ja tie nav apvienoti ar investīcijām izglītībā, uzņēmējdarbībā un inovācijās); tādēļ uzskata, ka ERAF, ESF un Kohēzijas fonda sinerģijas palielināšana pastiprinās šo fondu pozitīvo ietekmi uz attīstības procesu;
10. vērš uzmanību uz ERAF lomu ESF efektīvā izmantošanā, ņemot vērā to, ka ERAF uzdevums ir radīt nepieciešamos apstākļus, piemēram, pienācīgu infrastruktūru un adekvātu pieejamību, bez kurām nodarbinātības veicināšanai paredzētās investīcijas nebūtu efektīvas;
11. uzsver, ka ekonomiskā krīze ir vēl vairāk pastiprinājusi steidzamo nepieciešamību veikt pasākumus ESF aptvertajās nozarēs, it īpaši veicināt nodarbinātību, profesionālo pārkvalifikāciju un sociālo integrāciju un mazināt nabadzību;
12. uzsver, ka ESF kā pastāvīgas apmācības, kvalifikācijas iegūšanas un profesionālās pārkvalifikācijas atbalsta instruments ir jāuzskata par būtisku līdzekli vispusīgas un efektīvas izaugsmes un uz zināšanām balstītas konkurētspējas veicināšanai Eiropā un ka šis līdzeklis faktiski netiek pilnībā izmantots;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

13. uzsver, ka mērķtiecīga un saskaņota politikas izstrāde nodrošinātu to, ka par prioritāriem tiktu uzskatīti ieguldījumi ar vislielāko ietekmi uz reģionu konkurētspēju un ekonomisko attīstību;

14. uzskata, ka ELFLA paredzētās lauku attīstības darbības un EZF paredzētās ilgtspējīgas attīstības darbības zivsaimniecības teritorijās ir jāapvieno vienotā sistēmā ar pārējiem struktūrfondiem, proti, ERAF, Kohēzijas fondu un ESF; tādēļ aicina Komisiju novērtēt, cik lielā mērā būtu iespējams nodrošināt vispusīgu pieeju lauku un zivsaimniecības kopienu attīstībai saskaņā ar teritoriālās kohēzijas mērķi, abos minētajos fondos paredzētās vietējās attīstības darbības novirzot kohēzijas „paspārnē” vai vismaz paredzot skaidrāku visu fondu sinerģiju; uzskata, ka šāda pieeja ļautu ņemt vērā citus galvenos politikas virzienus, kuriem ir teritoriāla ietekme, un ļautu reģionāla un vietēja līmeņa attīstības procesos aktīvi iesaistītajām personām īstenot rezultatīvu, attiecīgajai vietai izstrādātu politiku, kas būtu pielāgota lauku un zivsaimniecības teritoriju vai mazu salu teritoriālajām vajadzībām;

15. uzsver, ka jāturpina uzlabot koordināciju ne vien starp pašiem kohēzijas politikas instrumentiem (ERAF, ESF un Kohēzijas fondu), bet arī starp šo instrumentu finansētām darbībām un pasākumiem, ko veic saistībā ar TEN, 7. pamatprogrammu un Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu;

16. uzskata, ka, īstenojot pārrobežu projektus, teritoriālās sadarbības mērķa sasniegšanai varētu būt lietderīgi veidot ERAF un pirmspievienošanās un kaimiņattiecību instrumenta sinerģiju; aicina Komisiju izpētīt, kādos gadījumos vajadzētu censties panākt koordināciju arī ar citiem instrumentiem, kas saistīti ar Eiropas Savienības politikas ārējiem aspektiem, piemēram, Eiropas Attīstības fondu;

17. uzskata, ka šī ES politikas jomu savstarpējā pastiprināšana un koordinācija neapšaubāmi var nodrošināt optimālus ES budžeta izmantojuma rezultātus; aicina izstrādāt finanšu inženierijas iniciatīvas, piemēram, EIB finansētus instrumentus, un aktīvāk izmantot šos instrumentus;

18. tomēr uzsver, ka daudzām dalībvalstīm ir grūtības koordinēt dažādos fondus un ka tās acīmredzami ir paidušas bažas par fondu sinerģijas trūkumu un dažos gadījumos pat fondu pārklāšanos; šajā sakarībā uzsver, ka sarežģītie fondu pārvaldības noteikumi prasa pārāk augsta līmeņa institucionālās spējas, lai pārvarot šķēršļus, ļautu apmierinoši koordinēt to īstenošanu; uzsver līdzfinansējuma un minēto noteikumu vienkāršošanas nozīmi struktūrfondu sinerģijas iespēju uzlabošanā;

19. uzsver, ka vienkāršošana, kas ir ļoti būtiska kohēzijas politikas sekmīgai īstenošanai, jāveic gan valsts, gan reģionālā līmenī, tādējādi uzlabojot iznākumu; lai veicinātu pilnīgu un ātru fondu līdzekļu apguvi, aicina Komisiju turpmāk ierosināt vienkāršāku šīs politikas struktūru, pamatojoties uz lielāku elastību, proporcionalitāti un atpazīstamību fondu izmantojumā;

20. atgādina, ka viens no galvenajiem iemesliem, kādēļ ERAF un pārējie struktūrfondi saskārās ar grūtībām efektīvi novirzīt naudas līdzekļus projektiem ar lielāku ekonomiskās izaugsmes un darba vietu radīšanas potenciālu, ir bijis pārmērīgais uzsvars uz apguves spēju, nevis rezultātiem;

21. atbalsta vairāk uz rezultātiem orientētu kohēzijas politiku, kas būtu mazāk koncentrēta uz izdevumu pareizību un procedūrām, taču radītu efektīvu līdzsvaru starp intervences pasākumu kvalitāti un finanšu un administratīvo kontroli; iesaka ieviest atbilstīgus novērtēšanas mehānismus, lai uzlabotu par programmu pārvaldību atbildīgo struktūru institucionālo un administratīvo veiktspēju, tādējādi veicinot izdevumu kvalitātes uzlabošanu un kļūdu līmeņa samazināšanu;

22. uzskata, ka nākotnē kohēzijas politikas struktūrai jābūt vienkāršākai un elastīgākai un jāspēj veicināt optimālu līdzekļu apguvi un panākt maksimālu lietderīgumu;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

23. uzsver, ka Eiropas pievienoto vērtību var nodrošināt un tā ir jānodrošina, uzlabojot kohēzijas politikas finansēšanas instrumentu sinerģiju un tos labāk koordinējot ar citiem finansēšanas instrumentiem;

Viens mērķis — kohēzija, viens instrumentu kopums, lai to sasniegtu

24. uzskata, ka kopīgiem noteikumiem par ERAF, ESF, Kohēzijas fonda, ELFLA un EZF finansēto projektu pārvaldību, pieņemamību, revīzijām un ziņošanu (īpaši attiecībā uz pasākumiem, kas paredzēti, lai atbalstītu lauku un zivsaimniecības teritoriju ekonomikas diversifikāciju) būtu ne tikai izšķiroša loma kohēzijas politikas programmu efektīvākas īstenošanas uzlabošanā un veicināšanā, bet tie arī būtiski atvieglotu vienkāršošanas centienus; turklāt uzskata, ka tas atvieglotu gan līdzekļu izlietojumu finansējuma saņēmējiem, gan līdzekļu pārvaldību valstu iestādēs, samazinot kļūdu risku, vajadzības gadījumā veicot diferencēšanu, lai atspoguļotu politikas jomu, instrumentu un finansējuma saņēmēju specifiskumu un veicinātu mazāka mēroga ieinteresēto personu dalību kohēzijas politikas programmās, kā arī vieglāku pieejamā finansējuma apguvi, pastāvot nosacījumam, ka līdztekus vienkāršošanas centieniem ir nodrošināts pietiekams finansējums tehniskajam atbalstam;

25. uzstāj, ka Eiropas Sociālajam fondam arī turpmāk jāpaliek tās regulas darbības jomā, kurā ir paredzēti vispārēji noteikumi par kohēzijas politikas fondiem; tādēļ uzsver nepieciešamību saglabāt un nostiprināt modeli, kas paredz vienu vispārīgu regulu, kurā ietverti pārvaldības, atbilstības, revīzijas, kontroles un ziņošanas noteikumi, apvienojumā ar īsām, koncentrētām regulām par atsevišķajiem fondiem, kurās atspoguļoti attiecīgo fondu konkrētie politiskie mērķi; turklāt uzsver, ka koordinācijai jānotiek visos politikas izstrādes līmeņos — no stratēģiskās plānošanas, īstenošanas un maksājumiem līdz slēgšanai, revīzijai, kontrolei un novērtēšanai;

26. aicina Komisiju izpētīt visefektīvākos veidus, kā palielināt sinerģiju konkrētās situācijās; šajā sakarībā iesaka apsvērt iespēju ļaut dalībvalstīm izdarīt izvēli starp konkrētam reģionam paredzētu vienotu rīcības programmu vai vairākiem reģioniem paredzētu rīcības programmu makrereģionālas stratēģijas ietvaros, kas ietvertu dažādus fondus (ERAF, ESF, Kohēzijas fonda, ELFLA un EZF) un būtu vienas atbildīgās iestādes pakļautībā, īpašu uzmanību pievēršot reģionu devumam decentralizētas pieejas īstenošanā, kā arī reģionu autonomijas un elastības palielināšanai, lai tie varētu piedalīties paši savu stratēģiju izstrādē, un uzlabot reģionālā un vietējā līmeņa administrāciju; ierosina dalībvalstu pārvaldes iestādēm nākotnē izstrādāt vietējiem un reģionālajiem mērķiem maksimāli pielāgotas rīcības programmas;

27. aicina Komisiju apsvērt vairākf fondu programmu izveidi dalībvalstīm un reģioniem, kas vēlētos tās izmantot; uzskata, ka tādējādi darbs noritētu integrētākā un elastīgākā gaisotnē un tiktu palielināta dažādu fondu (ERAF, ESF, Kohēzijas fonda, ELFLA, EAF un Septītās pētniecības pamatprogrammas) efektivitāte;

28. aicina Komisiju izvirzīt priekšlikumus par šķērsfinansējuma noteikumu pārskatīšanu un par šķēršļu novēršanu to piemērošanā, ņemot vērā ticamus un visaptverošus datus par to lietojumu un ietekmi, lai salīdzinājumā ar pašreizējo situāciju nodrošinātu lielāku vienkāršības pakāpi un tiesisko noteiktību to piemērošanā;

29. pieprasa precizēt ERAF un ELFLA teritoriālo darbības jomu un saskaņot atbilstības noteikumus attiecībā uz lauku un piepilsētas teritorijām, lai izvairītos no šo fondu nepamatotas pārklāšanās, un uzstāj, ka ir jānodrošina cieša sadarbība, atlasot un uzraugot konkrētā teritorijā īstenojamus projektus, kuri saņems minēto fondu finansējumu;

30. uzsver ERAF un ESF šķērsfinansējuma radīto „pievienoto vērtību” attiecībā uz elastīguma nodrošināšanu sociālās integrācijas projektiem un integrētas attīstības stratēģijām; prasa izstrādāt „vienas pieturvietas” sistēmu praktisku norādījumu, informācijas un padomu sniegšanai ieinteresētajām personām, lai nodrošinātu, ka sabiedrības rīcībā ir jaunākā informācija gan par šķērsfinansējuma iespējām, gan par fondu sinerģijas iespējām kopumā; mudina šos vienkāršošanas centienus darīt zināmus sabiedrībai, tiecoties panākt, lai pieprasītā informācija samazinātos līdz nepieciešamajam minimumam;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

31. uzskata, ka viens no veiksmīgas līdzekļu apguves un precīzas dažādu projektu īstenošanas priekšnoteikumiem ir cilvēkresursu pilnveidošana un labāka informācijas aprīte;
32. tajā pašā laikā uzsver, ka ir svarīgi palielināt administratīvo veikspēju dalībvalstīs gan reģionālā un vietējā līmenī, gan iesaistīto pušu starpā, lai pārvarētu šķēršļus efektīvai struktūrfondu un citu fondu sinerģijai un lai atbalstītu efektīvu politikas veidošanu un īstenošanu; uzstāj uz to, ka Komisijai šajā sakarībā jāuzņemas visai būtiska loma;
33. aicina Komisiju uzlabot valstu, reģionālās un vietējās pārvaldes iestādēm paredzēto tehnisko atbalstu un apmācību, lai pilnveidotu spējas un zināšanas par problēmām, kas saistītas ar īstenošanas noteikumiem;
34. aicina dalībvalstis piešķirt prioritāti ieguldījumiem institucionālās kapacitātes jomā un vienkāršot valstī spēkā esošos noteikumus, lai mazinātu administratīvo slogu un palielinātu līdzekļu apguves spēju;
35. šajā sakarībā atgādina, ka subsidiaritātes principa, kā arī vairāklīmeņu pārvaldības principa ievērošana būtiski veicina koordināciju starp dažādām lēmējinstītūcijām un vairo dažādu finansēšanas instrumentu sinerģiju;
36. uzskata, ka efektīvākai līdzekļu izmantošanai ļoti būtiska ir aktīva sociālo partneru iesaistīšanās, īstenojot nepārtrauktu sociālo un teritoriālo dialogu;
37. atzīst, ka ekonomiskā krīze nav vienādi ietekmējusi ES teritoriju un iedzīvotājus; uzskata, ka jaunā fondu izmantojuma stratēģija būs efektīvāka, ja tā aptvers arī reģionālo un vietējo pārvaldības līmeni, kas spēj piemērot stratēģiskos mērķus, vadoties no vietējiem apstākļiem, tostarp izmantojot strukturētu dialogu ar visām ieinteresētajām personām, dzimumu līdztiesības veicināšanas organizācijām, sociālajiem partneriem, nevalstiskām organizācijām, kā arī finanšu un banku institūcijām; uzsver nepieciešamību politikas mērķu formulēšanā atstāt pietiekamu „rezervi”, lai ņemtu vērā reģionālā un vietējā līmeņa prasības;
38. aicina Komisiju izstrādāt Eiropas vadlīnijas par vairāklīmeņu pārvaldību un mudināt dalībvalstis īstenot tās atbilstīgi konkrētiem vietējiem un reģionāliem mērķiem, kā arī paplašināt kohēzijas politikas pārvaldības mehānismus (t.i., plānošanu, finansēšanu un īstenošanu valsts, reģionālā un vietējā līmeņa partnerībās), iekļaujot arī fondus, uz ko attieksies plānotais kopējais stratēģiskais satvars, lai palielinātu valsts sektora izdevumu efektivitāti un lietderību;
39. aicina Komisiju, veidojot jauno kopējo stratēģisko satvaru un izvirzot priekšlikumus regulām, paredzēt noteikumus, kas ļautu veidot vietējās un reģionālās partnerības (lielpilsētas, pilsētas, funkcionālie reģioni, vietējo pašvaldību grupas), lai ietvertu dažādās ES finansējuma plūsmas saskaņotā integrētā satvarā to attiecīgajās teritorijās;

*

* *

40. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.
-